

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΞΠΑΡΤΙΑΤΕΣ

Αθήνα, 18 Σεπτεμβρίου 2024

ΕΡΩΤΗΣΗ

- ΠΡΟΣ:**
1. Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Κωνσταντίνο Χατζηδάκη
 2. Υπουργό Εσωτερικών, κ. Θεόδωρο Λιβάνιο
 3. Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κα. Νίκη Κεραμέως

Θέμα: «Απασχόληση Δημοσίου Υπαλλήλου στον Ιδιωτικό Τομέα»

Σύμφωνα με την ισχύουσα εργατική νομοθεσία, είναι δυνατή, υπό προϋποθέσεις, η παράλληλη απασχόληση ενός μισθωτού του ιδιωτικού τομέα, σε περισσότερους από έναν εργοδότες, ενώ τίθεται το ερώτημα, εάν είναι το ίδιο εφικτό και για τους Δημόσιους Υπαλλήλους που επιθυμούν να εργάζονται παράλληλα, στον Ιδιωτικό Τομέα. Το ερώτημα απαντάται με σαφήνεια στο άρθρο 31 του Υπαλληλικού Κώδικα (Ν. 3528/2007), το οποίο προβλέπει τις εξής ρυθμίσεις: *«Μετά από άδεια ο υπάλληλος μπορεί να ασκεί ιδιωτικό έργο ή εργασία με αμοιβή, εφόσον συμβιβάζεται με τα καθήκοντα της θέσης του και δεν παρεμποδίζει την ομαλή εκτέλεση της υπηρεσίας του»*. Στην δεύτερη παράγραφο αναφορικά με τη διαδικασία χορήγησης της άδειας αναφέρει ρητά πως *«Η άδεια χορηγείται για συγκεκριμένο έργο ή εργασία μετά από σύμφωνη αιτιολογημένη γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου και μπορεί να ανακαλείται με τον ίδιο τρόπο. Η άδεια στους υπαλλήλους του Δημοσίου χορηγείται από τον οικείο υπουργό και στους υπαλλήλους των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου από το ανώτατο μονομελές όργανο διοίκησης και αν δεν υπάρχει τέτοιο όργανο, από τον πρόεδρο του συλλογικού οργάνου διοίκησης»*.

Το πρόβλημα προκύπτει από τις χρονοβόρες διαδικασίες της δημόσιας διοίκησης για τη λήψη της κατ' εξαίρεσης άδειας του Δ.Υ, κάτι που λειτουργεί σχεδόν αποτρεπτικά για όσους επιθυμούν να συμπληρώσουν νόμιμα και έντιμα το εισόδημά τους. Είναι γνωστό άλλωστε, πως οι μισθοί των 700.000 περίπου Δημοσίων υπαλλήλων, είχαν καθηλωθεί για 14 συναπτά έτη και μόλις πέρσι δόθηκε από την κυβέρνηση μία - πενιχρή και υποτυπώδης - αύξηση, που δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες της εποχής,

ενώ τα δώρα και τα επιδόματα (13^{ος} και 14^{ος} μισθός) έχουν περικοπεί στο σύνολό τους, ήδη από το 2010, με ό, τι αυτό συνεπάγεται για τον καθημερινό αγώνα επιβίωσής τους, μιας και το κόστος διαβίωσης, η εκτόξευση του πληθωρισμού, η ακρίβεια στο σούπερ μάρκετ και το δυσβάσταχτο «βάρος» από την κατανάλωση ενέργειας και καυσίμων, δημιουργούν ασφυκτικές συνθήκες, όχι μόνο για τους ΔΥ, αλλά για το σύνολο της Ελληνικής κοινωνίας.

Μάλιστα, εξ αιτίας της επιβολής του προστίμου των 10.500 ευρώ για την αδήλωτη εργασία, το οποίο βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση για την πάταξη της εισφοροδιαφυγής, κανείς εργοδότης δεν ρισκάρει (και σωστά) να απασχολήσει «μαύρα» έναν Δημόσιο Υπάλληλο, έστω και αν θέλει να εργαστεί για λίγες ώρες, με αποτέλεσμα να υπάρχει έλλειψη εργατικού δυναμικού, αφού αρκετοί διαθέσιμοι συμπολίτες μας, ζουν με προνοιακά επιδόματα και δεν αναζητούν τέτοιου είδους, συμπληρωματική εργασία.

Ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:

1. Σύμφωνα με την παραπάνω νομοθετική πρόβλεψη, υφίσταται ασυμβίβαστο μεταξύ της δημοσιοϋπαλληλικής ιδιότητας και της εξωϋπηρεσιακής δραστηριότητας του δημοσίου υπαλλήλου, όπερ σημαίνει πως είναι δυνατή μόνο η κατ' εξαίρεση παράλληλη άσκηση (εκ μέρους του) και άλλων καθηκόντων, κατόπιν αίτησής του και χορήγησης ειδικής άδειας, μετά από θετική γνωμοδότηση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Σκοπεύετε να αναμορφώσετε το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο εργασίας, ώστε, με την προϋπόθεση πως η παράλληλη εργασία (σε εθελοντική πάντα βάση) στον ιδιωτικό τομέα, η οποία θα συμβιβάζεται πλήρως με τα καθήκοντα της θέσης του Δ.Υ, δίχως να παρεμποδίζει την ομαλή τους εκτέλεση, να του παρέχει την ευελιξία/δυνατότητα να συμπληρώσει το πενιχρό εισόδημά του, χωρίς να χρειάζεται γραφειοκρατικές και χρονοβόρες διαδικασίες αίτησης, τεκμηρίωσης, ελέγχου και χορήγησης ειδικών αδειών, από υπηρεσιακά συμβούλια (που ενδεχομένως δεν έχουν συγκροτηθεί σε σώμα ή συνεδριάζουν ελάχιστες φορές το χρόνο) ή από υπουργικές αποφάσεις ή από ανώτατα μονομελή όργανα διοίκησης (όταν πρόκειται για υπαλλήλους ΝΠΔΔ);
2. Γνωρίζετε πως το κράτος θα αυξήσει τα έσοδά του, τόσο από τις επιπλέον ασφαλιστικές εισφορές, όσο και από τους φόρους, σε περίπτωση που δοθεί σε

έναν δημόσιο υπάλληλο η δυνατότητα να εργαστεί παράλληλα, σύννομα και ευέλικτα, π.χ. τα Σαββατοκύριακα, σε μία επιχείρηση εστίασης ή τουρισμού ή ως διανομέας/οδηγός, ή σε ένα εμπορικό κατάστημα, χωρίς να χρειάζεται να εισέλθει σε έναν κυκεώνα γραφειοκρατίας, προκειμένου να συμπληρώσει έναν συγκεκριμένο - έστω - αριθμό «μεροκάματων», για να μπορεί να ζήσει αξιοπρεπώς;

3. Έχετε υπόψη σας το παράδοξο που συντελείται σήμερα στην αγορά εργασίας, όταν επιχειρηματίες (εστίασης, τουρισμού, διασκέδασης κλπ), ενώ ζητούν εργατικά «χέρια» για να υποστηρίξουν τα μαγαζιά τους, κανείς από τις λεγόμενες παραγωγικές ηλικίες δεν ανταποκρίνεται στο κάλεσμα, ενώ τη «μερίδα του λέοντος» καταλαμβάνουν μόνο ανήλικοι (!) 16-17 ετών και νέοι 18-24 μόλις ετών, με αποτέλεσμα, όσοι δημόσιοι υπάλληλοι επιθυμούν να ενταχθούν - εθελοντικά πάντα - στο ανθρώπινο δυναμικό της επιχείρησης, να μην μπορούν, λόγω των δύσκολων συνθηκών πρότερης λήψης της κατ' εξαίρεσης άδειας, η οποία μέχρι να ολοκληρωθεί, εάν βέβαια υπάρχει θετική απόφαση και αφού πρώτα πληρωθούν όλες οι σωρευτικές προϋποθέσεις, ενδέχεται να έχει παρέλθει η ανάγκη έκδοσής της;

Επισημαίνεται, πως όλα τα παραπάνω ερωτήματα υποβάλλονται με την προϋπόθεση πως η ενδεχόμενη παράλληλη απασχόληση του Δ.Υ στον ιδιωτικό τομέα, δύναται να υλοποιηθεί μόνο **σε εθελοντική βάση, χωρίς καμία πρόθεση ή υπόνοια για κατάργηση του θεσμοθετημένου πενθημέρου και οκταώρου (ήτοι 40 ώρες εβδομαδιαίως)**, θα αφορά συγκεκριμένο έργο ή εργασία, θα συμβιβάζεται με τα καθήκοντα της θέσης του (δεν θα υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων με την υπηρεσία) και ασφαλώς, η εκτός ωραρίου υπηρεσιακή δραστηριότητά του, δεν θα παρεμποδίζει την ομαλή εκτέλεση, αλλά και την αποδοτικότητα, σε σχέση με τα υπηρεσιακά του καθήκοντα.

Ο ερωτών Βουλευτής

Αθανάσιος Χαλκιάς
Α' Αθήνας